

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Decisiones Rotae Romanae

Bernardus <de Bosqueto>

[Pavia], 19. Juli 1485 und 15. Juni 1486

Sequuntur Summaria decisionum ecollectarum per R. P. dominum
Bernardum de bisgneto

[urn:nbn:de:bsz:31-310167](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-310167)

Si de cōfuetudine ecclesie antiquior potest optare
prim^o in data litz secūdo receptus, pacti scōo in
data litz primo receptus fuerit. fo. v.
Nō valet cōfuetudo q^o in instrumēto nō apponatur
dies neq^{ue} locus. fo. vi.
De Electione. Rica.
Temp^{us} cōfiterendi curri epō rēpose renūciātia:
et non ratiōabilis. fo. vi.
Valet electio p^{re}positi etiam non scrutato noio ip
suis p^{re}positi. fo. vi.
De renūciatōibus. Rica.
Valet collatio beneficii resignati in manib^{us} nō ba
bentis p^{re}sentem admittēdi resignatiōē. fo. vi.
Dabēs p^{re}sentem cōfiterendi b^{en}eficiū uacaturū per res
ignatiōē p^{ro} hoc b^{en}eficiū recipiēdi resigna
tiōē nō nec executorēs gratiaz possunt recipere
resignatiōēs beneficiōrum. fo. vi.
Qui renūciat in manib^{us} nō habentis potestāte ad
mittēdi resignatiōē nō repellit p^{ro}pterea ab agē
do. contra instrum^{en}tum. fo. vi.
Non valet resignatiō beneficii referuat facta in ma
nibus ordinarij. fo. vi.
Renūciatio simpliciu^m beneficiōrum nō potest fieri
in manibus collatoris iⁿferioris epō. fo. vii.
Si quis renūciat beneficiū sub conditiōe si pla
cebit patri suo. si non placet ei non valet renū
ciatio. fo. vii.
De supplēda negli^gentiar^{um}. Rica.
Abbate vel p^{re}lati secularis vel regularis ecclesie ne
gligētijs cōferre beneficiū nō deuoluit potestās
ad cōuentū vel capitulū. fo. vii.
Nō pōt capitulū se intrinsece de fructib^{us} p^{re}sentib^{us}
ad archidiaconū monio suo p^{re}curatore. fo. vii.
De officio archidiaconi. Rica.
Archidiaconus p^{ro}ra subditos pōt agē possessiōis
p^{ro} iure uisitandi sine licentia ep^{iscop}i. fo. vii.
De officio vicarij. Rica.
Episcopus tenet ad restituēdes dāpnos et iniurias
per sui officiale ut vicariū iniuste dāpnos. fo. vii.
Vicarius habēs potestāte cōfiterēdi beneficia pōt
conferre dignitates. fo. vii.
Vicarius ep^{iscop}i b^{en}eficiū potestāte dispēndi in oibus cās
ibus in quib^{us} potest ep^{iscop}us dispēndere nō potest dis
pensare sup^{er} cāibus postmōs cōmissis eidez ep^{iscop}o
dispensatio omnia p^{ro}uidentie ep^{iscop}i non pōt per
ipsum alteri delegari. fo. vii.
Monach^{us} sine licentia sui abbatis nō pōt eē official
ep^{iscop}i nec locumēns officialis. fo. viii.
Vicari^{us} ep^{iscop}i pōt p^{re}sentē b^{en}eficiū extra diocēsi. fo. viii.
De officio delegati. Rica.
Litz p^{ro} solū decretū citandi p^{ro}pter iurisdicōne q^u
ad iudicē si sic in quo ad p^{re}sentem. fo. viii.
De pacis. Rica.
Violator fidei si ē priuad^{us} b^{en}eficiū sic p^{ro}nt. fo. viii.
Nōt uxor renūciari marito lucrū quod sibi secum
erat cōdicandum. fo. viii.
Renūciatio iurata excludit filiam eē a succ^{ess}ione
ab intestato. fo. viii.
De p^{re}curatoribus. Rica.
Reluctio substitui i h^{is} p^{re}curatorij nō inducit substiti

medi potestāte. fo. viii.
Procurator datus ad audiēdas sententiā dūtaxat
potest appellare. fo. viii.
An p^{re}curatorij generale exēdat ad cās summas
allegat et imūit. fo. viii.
Dōt q^u p^{re}curatorij ad acceptādū et p^{ro}mu
tādū et b^{en}eficiū i p^{ro}ter p^{re}cedēda i genē. fo. viii.
Qui duxit cās p^{ro} se p^{ro}pter uices p^{re}curatoris
et advocatū obtinet expensas quas in eis fuisse
facturas. et idē si habuit p^{re}curatoris seu advoca
toris amicos. fo. viii.
Cōstituit duob^{us} p^{re}curatorib^{us} solidū nō pōt unus
gesta p^{ro} p^{re}sentē substitui alteri ratiōficare. fo. viii.
Sufficit p^{ro}ter duos p^{re}curatores solidū abq^{ue} eo
q^u dicit cūlletur insolidū. fo. viii.
Procurator cū libera sit acceptat b^{en}eficiū fo. viii.
Procurator substituit et efficit d^{omi}ni litz pōt aliū
substituē et h^{is} p^{re}curator substituit motiatur ante
acceptatiōē uale p^{ro}cessus cū eo agitur. fo. x.
Iudex dādo iurē vel curatiōē nō pōt illi dare fa
cultate cōstituenti p^{re}curatorē an litz p^{ro}ter. fo. x.
Si p^{re}curator trāsiret in totū uices suās nō pōt real
sumere sine speciali mandato. fo. x.
Citans ad instātiā nō p^{re}curatoris pōt obtine sibi illū
p^{ro}cedēdi in expensis se absolut ab obseruāde in
dici et p^{ro}demnari de falso. fo. x.
Nōt quis p^{ro}ter p^{re}curatoris p^{ro}ter alijs p^{re}sent
ibus et nō cōtradictōibus. fo. x.
Sufficit q^u iuratiū factū p^{ro} curatiōē dato aduoluit
referat se ad iuratiū factū p^{ro} curatiōē p^{ro}ter. fo. x.
Cū i mandato ad p^{ro}mutādū ē clausula: q^u a die con
stitutiōis inclusiue ad unū annū eēt sibi sublata pōt
has intelligi: q^u ista anū nō habeat p^{re}sent. fo. x.
De restituēde in integrum. Rica.
Restitio aduersus lapsū factū cōtēct icidentē pe
tinet ē tē necesse p^{ro}ter h^{is} sup^{er} obseruāde litz. fo. x.
De arbitris. Rica.
Si unus ex arbitris p^{ro}demnat i plus q^u alteri p^{ro}
testāde q^u non iurēdi in mun^{us} condemnare nō
ualet laudum. fo. x.
Si data est p^{ro}ter trib^{us} arbitris q^u duo soli possūt ier
miare causas licet in p^{ro}cedēdo admittunt ierum
nihilomin^{us} ualet litz duorū t^{er}m. fo. xi.
De iudicijs. Rica.
Deputari ad offm querēdoz iuriamū in ecclesio nō
possūt p^{ro} illis agere ex officio. fo. xi.
Frater agēs p^{ro}ter hereditatis cōtra fratres d^{omi}ni ha
bere alimta et expēdas a fratre possessore hereditatis
lit. pendente. fo. xi.
Valet p^{ro}cessus cōtinuat^{us} per legatariū in actiōe litz
giola iurata p^{ro} testatorē. fo. xi.
Pendētia remissōis iur duos colligātes nō ipe
dit p^{ro}uocari iur alitz ex eis et t^{er}m. fo. xi.
Iudex secularis pōt dare curatiōem clerico coram
se litigant. fo. xi.
An inferior a papa possit cōmittere cūm ut p^{ro}ceda
tur summarie ratiōis. fo. xi.
Et i decide creditōis an nēlit cōtinuare p^{ro}cessus
p^{ro}ter p^{ro}ter possessore cōuentus. an iero cōtra eū
qui ab illo possessore cūcti possessiōē. fo. xi.

De foro competentis. *Rica.*
 Licet executio instrumenti fieri possit extra laici
 monasterii in fieri potest per clericum a' b' d' d' fo. xij.
De lris cōdatione. *Rica.*
 Cōcessio simplex quā fecit reus ad libellum actionis
 nō dīcedo nō lre prestandi rē. nō inducit lre. con
 testa. scus si h'et cōditiōne āneraz. fo. xij.
 Ubi pcedi pot lre nō cōtestata p' rea non opens
 ob nō r'isione libelli non pot exōicari. fo. xij.
De dilacionibus. *Rica.*
 Dilatio ad p'ces danda est procuratori habenti gene
 rale mādamm. fo. xij.
De cōp'ossidōis r' p'prietat. *Rica.*
 Si terminis sciantis i petitorio suspēdit petitorio nō
 hnt idem terminis reiterandis quia sufficium etiam
 in possessorio. fo. xij.
De restitutioe spoliator. *Rica.*
 Si duob' sententiis sup bñficio latis cōtrariis: p' p'ri
 d'et causa sup d'et r'ide appellatōis a p'ria sentētia
 interposita: sup nullitate scēdē sentētie habēs p'ri
 mā sententiā spoliat habētis scēdaz: de bñficio
 spolio d' primo cognosci. fo. xij.
 Restitutio est ap'oliticus p' p'prietatē ipm spoliatē
 bñficio et cā h'et p'prietatē restitutio. fo. xij.
 Petiores hospitalis p'ordinarios spoliatus pos
 sunt petere se restitui. fo. xij.
 Intrusio cōtra. e. Si bñ. cōtra quos nō pot petere
 se restitui cōtra eus qui obtinuit in possessorio et ut
 g'ore executorialia spoliavit intrusū p'ri. fo. xij.
 P'prietus per papā et inducens in possessionē per
 executorios beneficii. q' p'prietus de iure lre tenens
 de facto resignaverat in manib' papenidēf alium
 spoliat: qui d'ico resignatē amoto fuerat p' ordina
 riū intrusus in beneficiū. fo. xv.
 Religiosus depredatus cappa vel b'nciaris: pot cō
 tra p'cedōne agere nomine suo. fo. xv.
 Non obstat suspēditōe petitorij facta p' tertij col
 ligāre: p'cedit i petitorio ier alios duos. fo. xv.
 Inductus in possessionē p' tactū ānuli p'one ecclie
 clausē: h' spoliatur veni restitendus. fo. xv.
 Episcopo cōtra abbatē. p'bate in interdico fide u'
 et abbatē cōtra episcopū in interdico uti posside
 ris d' sententia f'eri p'io utroq'. fo. xv.
 Possessor p' b'nde pot agere cōtra actore posside
 rez aliquas res sp'ciatō ad p'bandaz. fo. xv.
 Ex candē reintegrāda nō veniūt fructus qui petri
 pi possunt. fo. xv.
 Si spoliatus cōvenit cū spoliato sup dilandē solvendo
 rum fructus et expensarum: non impeditur agere
 inter: petitorio. fo. xv.
 Spoliatus p' una p'ceptōe post admittas p' p'et
 se restitui p' illa p'ceptōe. fo. xv.
De dolo e cōmmita. *Rica.*
 Vigore citatiōis i decanis et quōsdā canonicos exe
 cutio nō possunt ides exōicari p' caplo nō compa
 rente alias possunt appellare. fo. xv.
 Qui obtinet aduersariū p'pelli p'sonalit' competere in
 cā dicitur debet ipe et p'sonalit' cōpetere. fo. xv.
 Ut lre pendētem inuocet. *Rica.*
 Intrusio cōtra. e. h' bñ. cōtra quos nō admittit ad

danduz obiectus. et talis intrusio est p' utam attem
 peati reuocanda. fo. xvi.
 Capituli si bñ cōtra quos ipedit et executorios gra
 tiar quo min' p'feri p'nt bñficia l'ingiosa. fo. xvii.
De l'q'strande possessōis et fructus. *Rica.*
 Linere consecrate ante cām cōmissaz possunt per au
 ditore arrestari. fo. xvii.
 Dene clemēti ad cōp'cedendas locū habent ubi ten
 tentia est nulla. fo. xvii.
De confessio. *Rica.*
 Cōfessio f'ca i absentis p'ris ā plene p'bat. fo. xvii.
 Nō pot quis p'prietari ex sola p'fessioe: quā in aliq
 alia cā fecit ut testis. fo. xvii.
 D'ria lata in cōfessuz que nō pot valere ut sententia
 valet ut p'cepim. fo. xvii.
De probationibus. *Rica.*
 Sufficit p'bare tertij iudicē fuisse ipedituz tēpore:
 quo alii duo p'cesserūt licet nō cōstet eos fuisse
 ipsum ipedituz. fo. xvii.
 Non sufficit p'bare possessionē clericam p' eū qui
 dat de canone si quis suadent. fo. xvii.
 Admittit qui dedit materiā obiectiōis i termino ad
 p'bandū postea p' testes articulos sup recognitiō
 ne notariōuz et sigillōuz d'ator. fo. xvii.
De testibus. *Rica.*
 Sufficit q' iudices remissione deserant iuramentuz re
 stitibus in termino remissione. fo. xvii.
 P'ublicatio testij ipedit quo min' admittatur arti
 culi q' racenij manūf de mēse augusti. fo. xvii.
 Iudices remissione p'ri scēpe p' p'fessōes. fo. xvii.
 Articulus q' ecclia est annexa hospitali simpliciter
 est admittendus. fo. xvii.
De fide instrumentoz. *Rica.*
 Creditur executori attestanti sub suo sigillo q' aliq
 acceptant certū beneficiū. fo. xvii.
De p'sumptionib'. *Rica.*
 Excusatio unius ex cōdelegatis p'sumitur in dubio
 p'cessisse gesta per alios. fo. xvii.
De iuramento. *Rica.*
 An p'rim' qui acceptat infra mēses repellat p' pacū
 iuramē de non acceptādo: vel non uicō accepta
 rōe facta cum secundo. fo. xvii.
 Renūciari pot cessōi bonoz cū iuramēto. fo. xvii.
De exceptionibus. *Rica.*
 Post tres interlocutiones latis sup devolutōe eū
 admittit exceptio exōicatiōis. fo. xv.
 Reus et possessor de cui' iure non cōstat pot dare
 obiectus contra actorem. fo. xv.
 Reus exclusus a d'ande obiectus p' mala appella
 tiōne extra iudicialē cōtra actore admittit ad p
 bandaz unā mām: que est de iure suo: admittit ad
 dandū de cōtraria mām: alio cōt obiectus. fo. xv.
De l'ia et re iudicā. *Rica.*
 P'ceptū de solvendo nō ē ferēdū i scriptis. fo. xxi.
 Cle. ut calūpnio nō h'z locū in cām in quo ante ter
 tiā f'iaz sup p'ncipali lara fuerit una sententia sup
 nullitate p'uarū duarum: que tamē per tertiam
 fuit infirmata. fo. xxi.
 Cle. ut calūpnio non obstat tertio uolenti dicere
 eas nullas. fo. xxi.

Sententia absolutoria
 res ab agēdo p' rert
 solū transtū in rē iud
 Sententia lata sup
 nar cōdempnari h'et
 De app
 Si post conclusionē
 appellatio.
 R'iterata p' actore p'
 executā lre reuocid
 Cōfessio p' aplicū iquir
 nē ap'loy sum p' uia
 Inuocata p' p'ri ca
 temptat reuocanda.
 Excomunicatio iuratis
 temptat.
 Quando sit p'rius cog
 lationis q' de nullita
 Secūs auditor p'nti
 nesci remittēs cāz a
 P'ocessio iudicis a
 lre sup p'ncipali om
 cōmmitatō est nul
 fut citata ad totā cā
 Sufficit q' unus expl
 lam deferat appella
 Iudex appellatōis in
 gnoscere de cā crimi
 nam applicandū sic
 Aditōs articuli gran
 tuz nō pot sine noua
 tio p'ncipali.
 Si pendente lre cum
 papa qd bñficio sup
 noceat bñficio coll
 Appellatio interposita
 deuoluit cām ad f'ce
 Iudex deferens appel
 lam p'f'iaz p'ior og
 Si p' appellatōis cōsi
 aut ualid iudicari
 appellatōis.
 Dilatio iudicis quo
 cām ad iudicem.
 Nō sufficit q' appella
 palacij vel cācellarie
 Si iudex a quo de f'rt
 uamē p' re cōmmita
 entiaz deuoluta.
 Appellatio interposita
 sentē in curia cōm
 cōmissio est surrepi
 Sufficit appellatū iud
 ad p'f'quēdam.
 Per appellatōem p'ri
 dicitur iurisdicatio a
 ad papam.
 Si iudex granaminis
 lose. n'et deuoluit a
 Si appellatōis uia uocē

Sententia absolutio ab impetrando non excludit acco
res ab agendo per tertiae nec eadem potest tertia, quia
solum transit in re iudicata in casu personarum. fo. xxi.
Sententia lata super crimine ad perpetuum carcer non per
tat condempnatio suo beneficio. fo. xxi.
De appellandibus. Rica.
Si post conclusionem labantur fatalia deseritur
appellatio. fo. xxii.
Anterata per actorem post decretum citatio non dicitur tamen
executa si reuocanda per iudicem ante. fo. xxii.
Seda per aplicum iquirere post appellandem tate dato
ne apostolum per iudicem ante reuocanda. fo. xxii.
In nouata per prentem cum tertio ueniam per uiam et
temporari reuocanda. fo. xxii.
Edumano funerio non reuocatur per uiam at
temporari. fo. xxii.
Quando sit prius cognoscens de desercione appel
lationis quod de nullitate. fo. xxii.
Secundo auditor pronuntio male appellati a gramam
nece remittens casu ad prius non potest reponere. fo. xxii.
Proceffus iudicis appellandis a gramam ierpo
sue super principali omisso articulo gramamie pre
conuincens est nullus pro iure quod pars a prius
sue citata ad totam causam. fo. xxii.
Sufficit quod unus ex pluribus delegatis quibus appel
latur deserat appellandi. fo. xxii.
Iudex appellandis in casu criminali non potest co
gnoscere de casu criminali cuius in materia ad pe
nam applicanda fito. fo. xxii.
Auditor articuli gramamie pronuntio bene appella
tio non potest sine noua commissione procedere in nego
tio principali. fo. xxii.
Si pendens lite cum episcopo episcopus obtinet a
papa quod beneficium super quo litigat alteri conferat re
uocat beneficium collatum per iudicem ante. fo. xxii.
Appellatio ierposita ad papam postea mouit papa
deuoluit causam ad successores. fo. xxii.
Iudex desercens appellandi potest terminari ad preque
dam peritum potest cogere. fo. xxii.
Si pro appellatis coram eo perat recipi testes asseuro
sunt naturalium non uidetur propterea renouare
appellationem. fo. xxii.
Dilatio iudicis quo eius preteritione terminari deuoluit
causam ad papam. fo. xxii.
Non sufficit quod appellans per se in termino ante ponas
palacii uel cancellarie uel iterum arripit. fo. xxii.
Si iudex a quo desert appellandis ierposita a gra
uaminege condempnante appellandis causa ad
curiam deuoluit. fo. xxii.
Appellatio ierposita ad metropolitanum si peribus pro
sentibus in curia continetur tacito de metropolitanorum
commissio est surreptitia. fo. xxii.
Sufficit appellandi ier arripere infra terminum dato
ad prequendam. fo. xxii.
Per appellandem prius et delatorem subdelegat: ad
dicatur iurisdicio a delegante et transfunditur tota
ad papam. fo. xxii.
Si iudex gramamie non respondet petiti aposto
loso. nec desinit appellandi. fo. xxii.
Si appellans uia uoce non facit diligentiam infra terminum

non preteritio admittit ad prequendam secundam appel
lationem postea i scriptis interposita. fo. xxv.
De clericis non residentibus. Rica.
Si canonicus regularis duobus prebendis distinctam
condonatur cum aliquo cardinali potest petere grossos
fructus. fo. xxvi.
Si episcopus dispensat cum aliquo ad septemdecim annos si
liber ipse post ipsa preces dispensat de papa. fo. xxvi.
De prebendis. Rica.
Reseruatio non expirat per commendam factam
per papam. fo. xxvi.
Gratia facta canonico prebendato ualeat si fecit men
tionem de prebenda licet non de canonicatu. fo. xxvi.
Beneficium exiens in claustro ceterum esse in ecclesia
ubi beneficium tenet facere officium. fo. xxvi.
Non ualeat collatio facta per intrusum in dignitate
reseruata. fo. xxvi.
Attendant quali possessio iuris conferendi. sed ad alius
reuera ius conferendi pertinet. fo. xxvi.
Uerbum ut asserit non inducit surreptionem. fo. xxvi.
Uenit cum ei que in libro habet locum inordina
rio collatorum. fo. xxvii.
Ad prelatum et caput ecclesie collegiate pertinet de iure
collatio prebendarum in dicta ecclesia. fo. xxvii.
In collatione exarabilis non comprehenduntur beneficia
de iure personarum laicorum quod ad reservationem. fo. xxvii.
Promissio ad sacros ad titulum certe pensio sibi per
laicum assignandis tenet de illa facere mentionem in
suis impetrandibus. fo. xxvii.
Impetrans beneficium possessus per se per eius primo
tione uel alio quouis modo uacans non potest illud ob
tinere si uacat ex persona alterius. fo. xxvii.
Impetrans certum beneficium uacans tenet de eius qua
litate facere mentionem maxime ubi non narratur equi
potencia ex quo resoluatur alique qualitates. fo. xxvii.
Nova promissio facta de beneficio reseruato secun
do expectanti in qua narratur quod si sibi non oblatet
obseruatio uigore acceptationis habebat bonum
ius est surreptitia. fo. xxvii.
Habentes primarias preces non preterunt aplicis
impetrandibus. fo. xxvii.
Apostolici impetrantes preterunt nomina per archiepiscopum
in uim specialis privilegii. fo. xxvii.
Impetratio facta de beneficio creato ante tamen co
firmatione non ualeat. fo. xxvii.
Gratia ad dignitates non extendit ad dignitatem
curiam. fo. xxvii.
Explicio dignitas que reuera regit esse officium non
reddat gratiam surreptitiam. fo. xxvii.
Christus si asserit sepe durat asserit. fo. xxviii.
Vicaria ecclesie unice abbatis cum cura non est ad
iura reuocabilis. fo. xxviii.
Ualeat collatio facta per papam de beneficio reseruato
non facta mentem de reseruato cum clarum non non
sit alteri in quibus. fo. xxviii.
Collatio facta infra mensis datus expectantibus per
ordinari licet expectantes non accipiet non preter
dicat illi qui impetrat id beneficium a papa. fo. xxviii.
De concessione preben. Rica.
Si primo et secundo acceptantibus infra mensis

secundo post mentes, postea prius sit exclusus per re
uocatoriū pape sequētes: hoc secūdo nō habet
iure que sit notabilis negligentia pender ex arbi
trio iudicis, et secūdo de cuius nō iure cōstat nō
poterit spoliari? pater se restitui d' spoliari. fo. xxx.
Sub gratia concessa ad p'uationē abbatum uenit
beneficia p'uentis ad p'uationem abbatum cum
cōsentia alterius. fo. xxx.
Acceptatio imperatoris nō p'uenit nisi iudicis ba
beneficium alacris uicibus p'uenire uel conferre
beneficia solio. fo. xxx.
Valent acceptatio et p'uisio facte ante expeditionē
litterarū gratie. fo. xxx.
Talis p'missio p' ordinariū alicui ut recipiat resigna
tionē certi b'nficij illi p'ferat eundem alteri. fo. xxxi.
Per mandatum pape de cōfirmando collationem
ordinarij non excluditur expectatio cum potestate
acceptandi. fo. xxxi.
Acceptatio facta ante purificationē gratie ualeat
infra menses postea purificet. fo. xxxi.
Nōis clausula anteferrī de posteriori data p'ferunt
primo qui licet acceptauerit prius non tamen obli
uiscat sibi p'uideri. fo. xxxi.
Apostolic' recept' ad possessionē sub p'uidētia iura
debeat et nō alias censet pure recept'. fo. xxxi.
Expectatio ad collationē capituli et singulorū canonic
corū etiam diuisione nō p' acceptare beneficium
prius ad p'uentū d' eundem et candidiorū de b'nficij
q' extra ecclesiam obtinet. fo. xxxi.
Decretū q' redactū est ad nō cūm nō inficit gra
tiam contrarias. fo. xxxii.
De rebus ecclie non alie. Rica. fo. xxxii.
In unione nō requirit tractatus. fo. xxxiiij.
Unio facta ex falso cūis ē n'ra ipso iure. fo. xxxv.
Creatio dignitatis facta sine dote cui statū unis po
ebialis ecclie ualeat nō obstant quod in capitulū
ecclie redundet releuatio p'uidētia solūde prius
illi debite. fo. xxxv.
Unio facta dignitari ad utilitatē capituli non censet
tur facta capitulo. fo. xxxv.
Ep'us p' aliter cōstituit ut faciat tractatus super
alienatōe rei ecclie siue cū caplo. fo. xxxvi.
De locato et cōducto. Rica. fo. xxxvi.
Lex quotiens de rei uenditione habet locum in
locatione. fo. xxxvi.
De rerū p'mutatione. Rica. fo. xxxvi.
Beneficium uicinis unius alteri nō potest per eū
permutari. fo. xxxvi.
Permutatio facta de ecclie m'io: quā obtinet ut
nepos ep'isopi permutans eū ecclie p'uidētia nō
censet facta in fraudem. fo. xxxvi.
Permutationib' p'fectis nō possūt permutantes
propria auctoritate redire ad prius beneficia: cō
trafacientes de facto non incurrūt penam. c. de m'f
ra. de p'ced. nec. cum qui. fo. xxxvi.
Non ualeat p'mutatio facta de b'nficij q' quis se ob
tulerat diuissurū p' assensū alteri. fo. xxxviij.
Sola disparitas ualoris beneficiorū p'mutatorū nō ē
sufficiens p'umptio fraudis. fo. xxxviij.

De solutionibus. Rica. fo. xxxviij.
Camera applica tenetur ad debita p'ueria in utilitatē
ecclie quādo succedit b'nficij defuncto. fo. xxxviij.
De testamentis. Rica. fo. xxxviij.
Executor testamenti datus p' monasterio edificādo
p' potest restituitōe aduers' negligentia p'sequē
de appellatōis p' restatōe iterposita. fo. xxxviij.
De decimis. Rica. fo. xxxviij.
Quādo p'uidētia religioni cōcessa de nō soluedis
decimis de terris: quas p' se uel aliū excolunt extē
dat ad colonos uel eorū pariem. fo. xxxviij.
De iure patronatus. Rica. fo. xxxviij.
Secundus p'ueniens per patronū excludit primo p'
sonato. qui bis iuri suo renunciat: nisi per ep'is
pum fuerit institutus ex cōtra p'uenato et ex
p'ecatio ē p'cedēda. fo. xxxviij.
Institutio facta p' ep'is de p'uenato a patrono laico
ex cōtrato ualeat: cū in patrono clerico. fo. xxxviij.
Tempus p'uenandi currit patrono a tempore no
te uacationis. fo. xxxviij.
De sponsalibus. Rica. fo. xxxviij.
An uacet statū beneficij contrahentū cū mino
re. xij. anonum. fo. xxxviij.
Qui filij sint legitimi. Rica. fo. xxxviij.
Contra d'p'ecatum sup' defectu natalium nō admit
tuntur articuli: q' mater sui filia spiritualis patris
d'p'ecatur. fo. xxxviij.
De donatōib' iur' uirū et uxorū. Rica. fo. xxxviij.
Nō p'uenit maritū donasse localia uxorū: aut alij
donat' recurrī d' ad cōiecturas. fo. xxxviij.
De accusatōibus. Rica. fo. xxxviij.
P'nam ecclie: que est totū censetur p'uar' p'io
ram qui est para. fo. xxxviij.
De hereticis. Rica. fo. xxxviij.
Et cōueniens de heresi negat se fuisse hereticum: et
fateatur se credere quod ecclie credidit: tanq'
hereticus cōdemnandus. fo. xxxviij.
De p'uidētia. Rica. fo. xxxviij.
Per b'nficij iura uerba: quia libera et integra cum
suis p'uidētia p'uenit iudicij exēptio. fo. xl.
De lenientia ex cōtrato. Rica. fo. xl.
Ex cōtrato p' q' uis uisitate ex eo q' ipm ad uisita
tionē nō admittit: p'uidētia se exēptū ante satisfactio
nem nō debet absolui. fo. xl.
Canonicē seculares nō gaudent p'uidētia. c. si quis
suadente. fo. xl.
Ex cōtrato sententia lata p' legatū: monitōe nō
femissa est ipso iure nulla. fo. xl.
Ex cōtrato p' acceptare beneficij inuim gratie
obtinere ante ex cōtrato. fo. xl.

Hic decisiones
quodam libro: que
palani super filio
sententiam ibidem
tionem recolegit ex
bus ibidem palani

tionis per dominum
quoddam instrumen
probandas in illo ne
libellus sine peritio q'
facta per spoliari lit
quo tempore spoliast
etaz de ipso an post
fuit: id quod actū
temptari lite pendem
uebantur hec dubia:
strumentū probari: r
si ipso cū ad sedes uer
cum in ecclie: licet il
in peritio: Et de hoc
mentum possit proba
si. li. vj. et de ner. si. c. co
nili no. si ad m'p'it. li.
tra negantem. p'uidētia
i decretali. c. in ecclie
probari per instrumen
rium in uolentia et po
de. ner. Illud autē no
an. post. si. d' si. de. c.
. viij. diez circa si. li. vj.
¶ Secundum dubiū
si non appareret nota
q' in dubio p'fimeb
notat glo. in autē. de t
credimus super uerbo
uidetur sentire Inno.
credimus et: melius
mal referat: alios esse
men et. ¶ Tertium d
bare: cū in eo non ca
nomine illius contra
ipso mediante et argu
mam narratōe in lib
de po. her. si quis libe
. si. idē in l. ar. l. de fide
de neg. gest. pomp. in
batur q' licet non po
lum contra quez de sp